

Forsvar i en multipolær verden

Overgangen fra en unipolær til en multipolær verdensorden, tydeliggjort ved de aktuelle konflikter i Ukraine og Mellemøsten, udgør en fundamental udfordring for Europas samfundsstrukturer og afslører en fejlslagen energipolitik og manglende industrikapacitet.

NATO's beslutning om at allokere 5 pct. af BNP til forsvar, hvoraf 1,5 pct. er øremærket kritisk infrastruktur, driver to parallelle super investeringscykluser: dels kerneforsvaret, hvor investeringerne forventes fordobles frem mod 2030 med en årlig vækst på omkring 12 pct., og dels områder relateret til elektrificering og industriel produktions kapacitet, som vil se vækst på 10-30 pct. årligt. Sammenhængen er klar: uden energi ingen industri, uden industri intet forsvar.

Konflikterne i Ukraine og Mellemøsten kan ikke ses som isolerede, regionale hændelser, men som en del af den globale magtkamp, hvor Kina, Rusland, Iran og Nordkorea udfordrer Vesten ved systematisk at forsøge at udpine Vestens militære og økonomiske ressourcer¹. Dette for at nedbryde vestens indflydelse og den liberale verdensorden, som vi har kendt efter Anden Verdenskrig

I denne indsigt analyserer vi forsvarsudfordringen og de afledte investeringsmuligheder i de kommende årtier.

Koalitionen mod Vesten

Kina, Rusland, Iran og Nordkorea udfordrer den liberale verdensorden, som blev etableret efter Anden Verdenskrig. Denne koalition tvinger Vesten til kostbare militære indsatser på flere fronter, hvilket dræner lagrene af kritiske våben og ammunition. Ikke mindst presser det USA til at sprede sine ressourcer tyndt i stedet for at fokusere på Kina, der er den primære strategiske rival.

Presset er tydeligt: Israels nylige angreb på Iran og Irans modoffensiv har tæret kraftigt på de amerikanske og allieredes missillagre. USA brugte alene 14 pct. af sit globale såkaldte THAAD-missillager på blot få dages kamp. Omtrent en tredjedel af lagrene af øvrige missiler, Javelin, Stinger og GM-LRS, er allerede sendt til Ukraine, mens beholdningen af Patriot-luftforsvarssystem angiveligt er reduceret til blot 25 pct. af den nødvendige minimumsbeholdning.

For Europa er modstanderen derfor ikke alene et aggressivt Rusland, men også den tiltagende koalition bag Rusland med dens industrielle styrke. Dette sker netop i en tid, hvor USA trækker sig tilbage fra den globale scene. For at imødegå dette må Europa genopbygge sin forsvarskapacitet og gennemføre en grundlæggende omstilling af de samfundsøkonomiske strukturer. Europa må indse,

at uden rigelig energi, er der ingen industri, og uden industri intet forsvar.

Europa står dermed over for en strategisk udfordring uden fortilfælde – en udfordring, der rækker langt ud over den klassiske modsætning mellem våben og velfærd, den såkaldte “guns versus butter”-økonomi. På NATOs topmøde i Haag i 2025 forpligtede medlemslandene sig til at hæve forsvarsudgifterne til 5 pct. af BNP, hvoraf 1,5 pct. er afsat til civilt beredskab og kritisk infrastruktur, herunder energinettet.

Denne Indsigt belyser, hvorfor traditionel tænkning ikke er tilstrækkelig, hvis vi skal opretholde sikkerheden i det 21. århundrede. Europas nuværende energipolitik har fejlet og har undermineret Europa's forsvarsevne, hvorfor en allokering på 1,5 pct. til infrastruktur er absolut påkrævet hvis kontinentet påtænker at gøre noget for at modvirke presset, der kommer fra Kinas langsigtede strategi om at bygge en “elektrostat”.

Forsvarsvirksomheder udfordres af forgældede stater og en monopsonistruktur

Siden krigens udbrud i Ukraine har forsvarsaktierne leveret høje afkast, se figur 1.

Der er ingen tvivl om, at NATOs stigende forsvarsudgifter vil skabe solid toplinevækst for velpositionerede virksomheder i det kommende årti. Sektoren er dog kendetegnet ved en monopsoni-struktur, hvor regeringerne er de væsentlige købere. Kombineret med politisk kontrol lægger dette en dæmper på selskabernes marginer og afkastet på den investerede kapital. Virksomheder som den tyske forsvars- og industrikoncern Rheinmetall har nydt godt af gunstige vilkår, men disse fordele kan vise sig at være forbigående i takt med de kommende debatter om udviklingen i de offentlige finanser og dermed bæredygtigheden af forsvarsindustriens indtjeningsvækst.

¹ Ifølge flere anerkendte rapporter fra juli 2025 fortalte Kinas udenrigsminister, Wang Yi, EU's øverste diplomat, Kaja Kallas, at Beijing 'ikke kan tillade, at Rusland taber krigen i Ukraine.' Wang Yi forklarede, at et russisk nederlag ville være strategisk uacceptabelt for Kina, fordi det kunne gøre det muligt for USA fuldt ud at rette sit fokus mod at inddæmme Kina i Østasien

Figur 1

MSCI Europa Luft- og Rumfarts- & Forsvarsindeks i USD

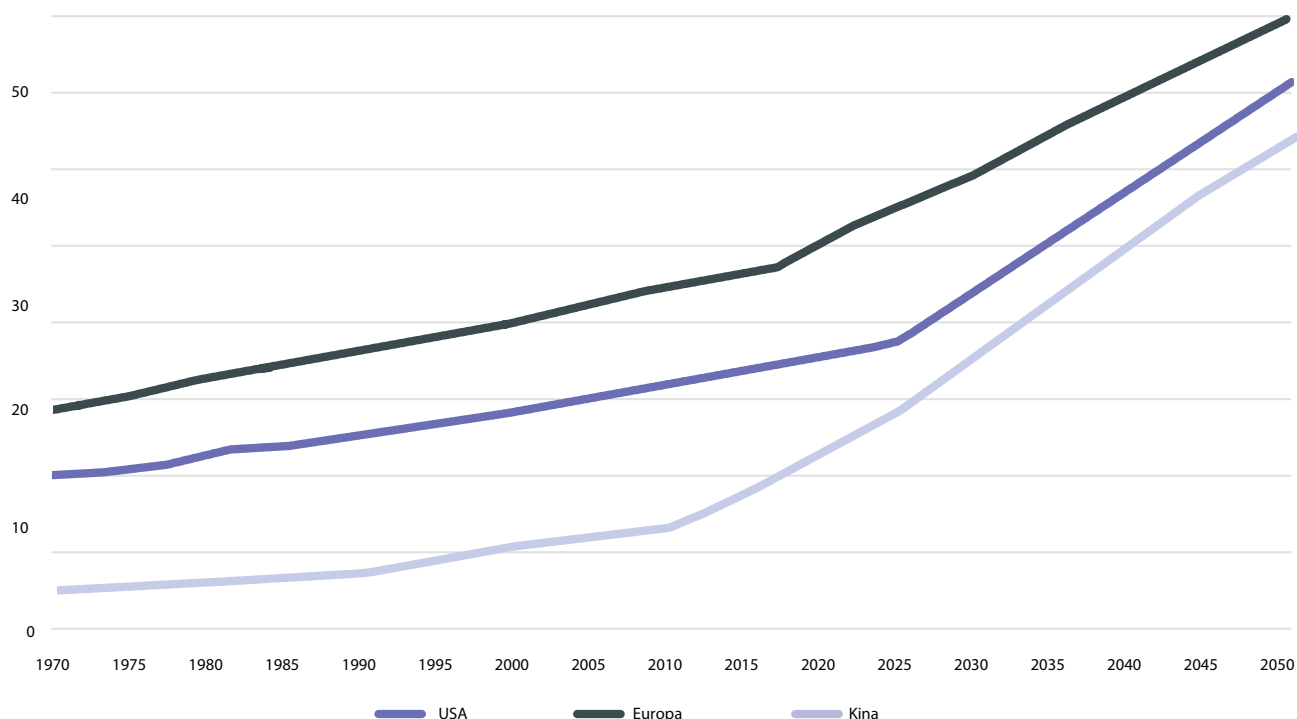
Kilde: Bloomberg, 9. September 2025

Markedet forventer en markant marginudvidelse for selskaber som Rheinmetall, hvor resultatet før renter og skat (EBIT-marginer) i forsvarsdivisionen estimeres til 15–20 pct. – dvs. væsentligt højere end niveauerne før krigen i Ukraine, som var på 8–10 pct. Til sammenligning opererer amerikanske konkurrenter som Lockheed, Raytheon og Northrop under strengere statslig kontrol og opnår typisk EBIT-marginer på 10–13 pct.² En fastholdelse på de nuværende niveauer vil derfor afhænge af den politiske tolerance over for høje forsvarsprofitter i en tid med stigende finanspolitisk pres.

Som vi her uddyber, ændrer moderne krigsførelse sig hastigt. Droner og missilforsvar spiller allerede en langt større rolle, hvilket kan omforme forsvarssektorens struktur og konkurrenceforhold. Mange af de teknologisk førende forsvarsvirksomheder er i øjeblikket unoterede (privatejet), og selvom man ikke bør undervurdere de etablerede forsvarsaktører, er det værd at bemærke, at mange private virksomheder er bedre positioneret ift. "fremtidens forsvar". Dette gælder temaer som droner, kunstig intelligens og autonome systemer (Helsing, Quantum Systems, ARX Robotics) samt missilsystemer (MBDA, Cambridge Aerospace).

2 Behind paywall, September 2025

Figur 2

Ældrebyrden: USA, Europa og Kina

Kilde: Perplexity, September 2025

Fra snæver tænkning til systemisk tænkning

En snæver tilgang til forsvarsudgifter kan få investorer til at overse den mest centrale tematiske investeringsmulighed i en multipolær verden: behovet for, at Vesten fokuserer på energi og industriel kapacitet, hvis vi skal genvinde strategisk relevans i fremtiden.

Sammenfaldet af flere samtidige kriser – aldrende befolkninger, finanspolitiske begrænsninger, teknologiske omvæltninger og geopolitiske udfordringer – skaber strukturelle svagheder, som

ikke kan løses gennem konventionelle politiske tiltag.

Disse sammenhængende risici afslører en fundamentale svaghed i Vestens forsvarsindustrielle kapacitet. Ukraines daglige forbrug af 7.000 artillerigranater – mindst fire gange Europas samlede produktion – samt Ukraines og Ruslands målsætning om at producere fire millioner droner årligt, tydeliggør den markante kløft mellem moderne krigsførelse og Vestens industrielle kapacitet.

“

Færre arbejdstagere skal understøtte voksende forsvarsbudgetter og en stigende ældrebefolkning samtidig med, at skattegrundlaget skrumper netop på det tidspunkt, hvor de finanspolitiske krav stiger.

Europas demografi er en krise, der underminerer finansieringen af velfærdsstaten. I 2050 vil 22 af EU's 27 medlemslande have en faldende arbejdsstyrke, samtidig med at forsørgerbyrden stiger kraftigt, se figur 2. Den europæiske forsørgerbyrde forventes at nå ca. 57 pct. i 2050. Dette betyder, at der vil være færre end to voksne i den erhvervsaktive alder (20-64 år) for hver person på 65 år eller derover – dvs. mere end en fordobling ift. niveauet i 2001 og en markant stigning fra det aktuelle niveau på ca. 34-35 pct.

Dette skaber en ond cirkel, hvor der er færre erhvervsaktive til at finansiere de stigende forsvarsbudgetter og de sociale udgifter til en aldrende befolkning. Hvordan skal europæiske politikere kunne bevare velfærdsstaterne, markant øge forsvarsudgifterne og samtidig undgå markante skattestigninger?

Holdbare statsbudgetter er en forudsætning for et bæredygtigt og stærkt militær. Hvis de offentlige finanser ikke er holdbare, undergraves ethvert lands evne til at forsvare sig selv på langt sigt.

Frankrig tjener som eksempel: i juli 2025 udgjorde landets forsvarsbudget fortsat kun 2 pct. af BNP. Præsident Macron har tidligere annonceret en budgetforøgelse med €6,5 mia. over to år, så man ville nå et forsvarsbudget på €64 mia. ved udgangen af 2027. Denne stigning er dog fortsat utilstrækkelig ift. NATOs nye mål, da det årlige budget skulle stige til omkring €100 mia. for at nå 3 pct. af BNP i 2030. Vedvarende politisk ustabilitet hæmmer Frankrigs evne til at nå disse forpligtelser.

Traditionelle politiske afvejninger vil være at skære i pensioner for at finansiere missiler, at indføre formueskat for at købe kampvogne eller at udstede gæld for at udskyde krisen. Samtidig er fokus blandt investorer på direkte forsvarsrelaterede investeringer, mens man overser de større spørgsmål om demografi, gæld og teknologisk acceleration. Samtidig ignoreres også den centrale udfordring – at den industrielle kapacitet til at omsætte allokeringer til reel kapabilitet ikke længere findes i Vesten på en konkurrencedygtig skala. Dette afslører Vestens strategiske svaghed: troen på, at teknologisk overlegenhed kan erstatte industriel kapacitet. At fordrive Rusland fra det

østlige Ukraine er ikke muligt uden et væsentligt højere militært engagement fra Vesten, hvilket synes politisk uopnåeligt. De samme begrænsninger ville være endnu mere udtalte i en konflikt i Stillehavet med Kina.

Moderne krigsførelse og incitament i den private sektor

Moderne krigsførelse er fundamentalt ændret i forhold til tidligere og under Den Kolde Krig. I Ukraine tegner droner sig f.eks. for 60-70 pct. af de samlede tab.

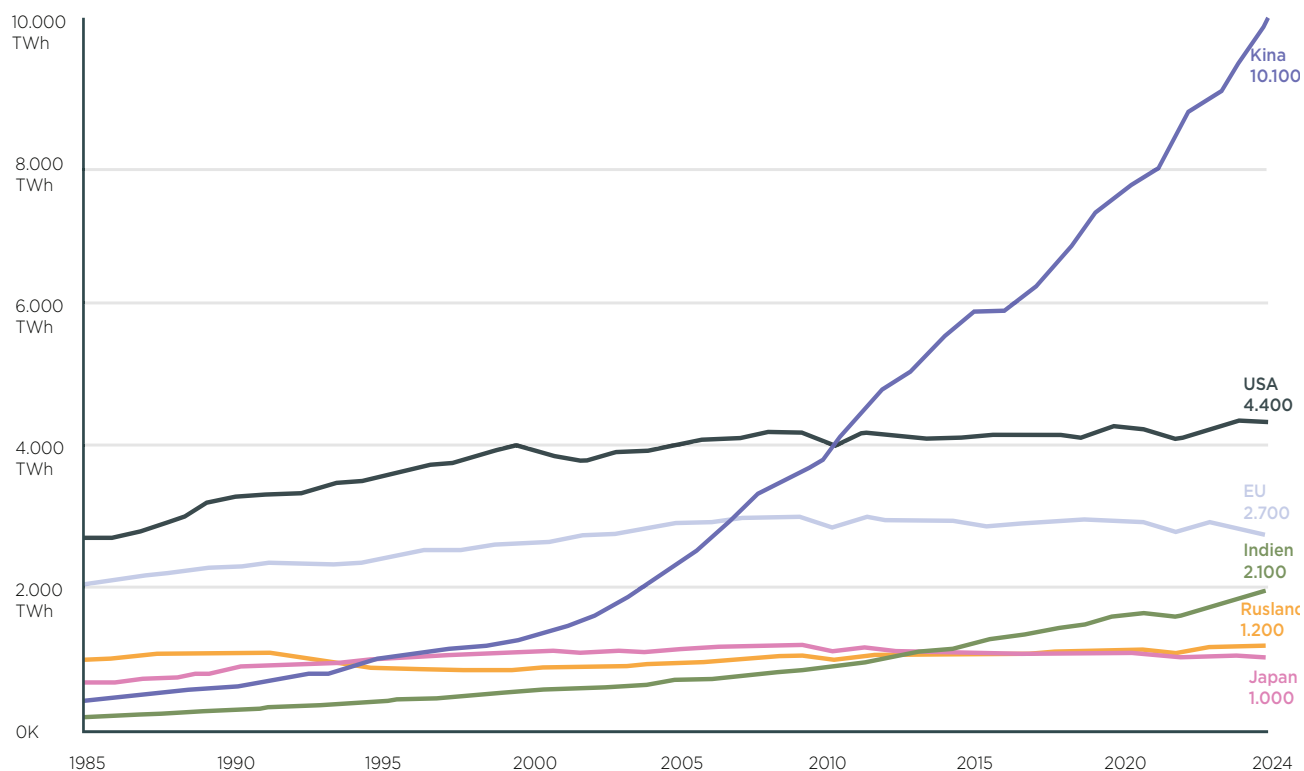
Dette udgør en produktionsudfordring, der adskiller sig grundlæggende fra traditionel

våbenproduktion. Det kræver forsyningskæder a la forbrugerelektronik, softwareintegration og hurtige udviklingsprocesser. Dette favoriserer softwaredrevne produktionssystemer frem for de mere industrielle forsvarsleverandører. Disse forsyningskæder inden for elektronik er primært placeret i Kina. Kina har indført eksportrestriktioner på elektroniske komponenter – især dronedele til Ukraine (samt til USA og øvrige vestlige markeder). Restriktionerne omfatter færdigproducerede droner såvel som centrale komponenter såsom motorer, batterier, kameraer, flyvekontrollere og navigationsenheder. Samtidig er de kinesiske leverancer af disse materialer til Rusland fortsat³.

3 https://www.perplexity.ai/search/when-does-social-security-in-t-h3_oRTRq1vn.24kzAAg#3

Figur 3

De største elproducerende lande

Kilde: Our World in Data, September 2025

Traditionelle forsvarsindkøb – designet til årtier lange udviklingscykluser og specialiserede produktionsfaciliteter – kan ikke tilpasse sig den teknologiske forandringshast, der driver moderne konflikter.

Den naturlige konklusion er, at et traditionelt fokus på forsvar alene, finansieret af et mere og mere forgældet offentligt system, ikke er holdbart. Massive investeringer fra den private sektor er nødvendige, hvis Europa skal kunne tippe den geopolitiske vægtskål til egen fordel.

Dette kræver incitamenter. Draghi-rapporten påpeger, at EU's bureaukrati har undertrykt europæisk iværksætteri og må reformeres. Lavere kapitalbeskatning vil i højere grad fremme risikovillighed og dermed understøtte moderniseringen af europæisk produktion og elektrificering, som er afgørende for et stærkere europæisk forsvarssystem.

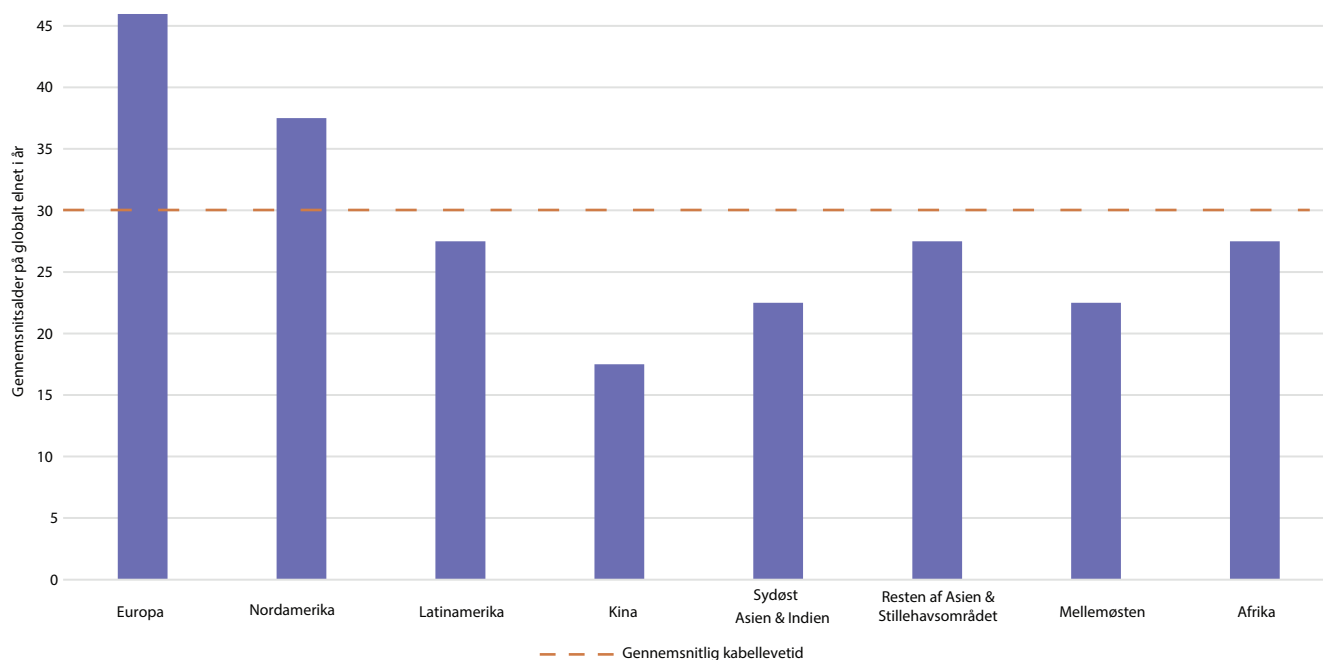
Moderne infrastruktur og Kinas elektrostat

Kinas strategiske fordel er ikke alene landets militære kapacitet, men også den enorme industrielle styrke og den udbredte elektrificering af økonomien. Kina har opbygget verdens første "elektrostat" – hvor elektricitet udgør 28 pct. af det samlede energiforbrug, hvor det globale gennemsnit er 20 pct. I dag producerer Kina lige så meget elektricitet som EU, USA, Indien og Rusland tilsammen, se figur 3 på forrige side.

Kinas elektrificeringsstrategi reducerer sårbarheden over for importeret energi – særligt olie fra Mellemøsten, som i en krisesituation kan blokeres af USA. Med denne risiko for øje indledte Kina for årtier siden en omfattende omstilling for at erstatte importeret fossil energi med indenlandsk producerede energikilder. Europa har gjort det stik modsatte gennem de seneste årtier ved at lukke ned for egen fossil- og a-kraft, mens lavintensive

Figur 4

Elnettene i Europa og Nordamerika er ældre end den gennemsnitlige kablelevetid

Kilde: Bernstein, June 2025

“

Efterhånden som autonome systemer bliver en stadig større del af moderne forsvarsteknologi og udviser grænsen mellem forbrugerelektronik og militære anvendelser, bliver Kinas kontrol over disse såkaldte “dual-use”-forsyningskæder et strategisk anliggende.

vedvarende kilder⁴ har vist sig utilstrækkelige til at dække udfasningen af traditionel energiproduktion. Resultatet er, at Kinas importafhængighed af energi er halveret fra 26 pct til 13 pct. i perioden 2000–2024, mens Europas afhængighed i samme periode er steget moderat til 58 pct., se figur 4. Denne strategiske sårbarhed vil tage årtier at rette op på – men den åbner samtidig for attraktive investeringsmuligheder.

Kina leder verden inden for nye installationer af kul-, kernekraft-, vandkraft-, vind- og solenergi og har foretaget massive investeringer i modernisering af elnettet samt elektrificering af transport og industri. Denne elektrificeringsbølge har styrket landets dominans inden for kritiske teknologier, og Europa må adoptere en lignende tilgang for at genvinde sin konkurrenceevne.

Kina har 42 ultra-højspændingslinjer (UHV) – hver med kapacitet til at transportere 5–12 GW over mere end 2.000 kilometer med minimale tab. Dette udgør en betydelig industriel fordel, som muliggør hurtig integration af ny energiproduktion og opbygning af industriel kapacitet hvor som helst i landet.

Europas og USA's forældede elnet, der er begrænset af konventionelle højspændingssystemer med en kapacitet på blot 1–3 GW over kortere afstande, kan ikke håndtere de industrielle belastninger, som moderne storskalaproduktion kræver. Den aktuelle konkurrence om strømtilslutninger til AI-datacentre i Europa og USA illustrerer problemstillingen tydeligt.

Kina producerer nu over 60 procent af alle elbiler globalt. Denne dominans strækker sig ud over selve bilproduktionen og omfatter hele elbil-værdikæden. Dette skaber en selvforstærkende cyklus af ener-

giuafhængighed og stærke konkurrencebarrierer på tværs af flere industrier.

Kinas højhastighedsjernbanenet (HSR), som dækker over 45.000 kilometer og repræsenterer to tredjedele af verdens samlede kapacitet, anvender udelukkende elektricitet og reducerer dermed afhængigheden af importerede olieprodukter. Den strategiske komplementaritet mellem højhastighedsjernbanenettet, stigende efterspørgsel efter elbiler, faldende efterspørgsel på lufttransport og lavere energiimportafhængighed vidner om sofistikeret, langsigtet planlægning. HSR reducerer behovet for langdistancebilkørsel og flyrejser. Selvom Kinas befolkning er fire gange større end USA's, er niveauet for indenrigsflyvninger omtrent det samme.

Kinas olieefterspørgsel faldt med 0,6 pct. i 2024, mens elforbruget steg med 6,7 pct.

Kinas dominans inden for elbiler og batteriteknologi får vidtrækkende konsekvenser for andre hurtigt-voksende teknologier som droner og humanoide robotter. De teknologiske fremskridt, omkostningsreduktioner og etablerede forsyningskæder fra elbilsektoren – især lithium-ion-batterier, elmotorer, controllere og tilhørende elektronik – udgør fundamentale komponenter, som driver udviklingen af avanceret robotteknologi og autonome systemer.

Kina kontrollerer nu en væsentlig del af forsyningskæderne for essentielle teknologier, der anvendes i droner og i humanoide robotter samt centrale råmaterialer. Dette gør vestlige bestræbelser på at udvikle eller udvide autonome systemer stærkt afhængige af kinesiske leverandører. I praksis betyder det, at vestlige aktører, der arbejder med avancerede droner eller robotter, sandsynligvis må benytte kinesisk-producerede batterier, sensorer og

4 [the-struggle-to-achieve-net-zero-emissions.pdf](#)

“

Vesten står over for en strategisk udfordring, der rækker ud over de traditionelle finanspolitiske debatter og ind i området for systemtransformation.

power-elektronik – eller acceptere højere omkostninger og et begrænset udbud, hvis de forsøger at skaffe forsyninger fra ikke-kinesiske kilder.

Efterhånden som autonome systemer bliver en stadig større del af moderne forsvarsteknologi og udviser grænsen mellem forbrugerelektronik og militære anvendelser, bliver Kinas kontrol over disse såkaldte “dual-use”-forsyningskæder et strategisk anliggende. Amerikanske tiltag for at bremse udviklingen af elbiler⁵ risikerer at svække USA’s konkurrereevne inden for autonome systemer og robotteknologi, både kommercielt og militært. Uden en stærk hjemlig industri for elbiler og batterier står USA og dets allierede over for en langsigtet afhængighed af Kina, samtidig med at forsvarsindustriens teknologiske udvikling accelererer.

De europæiske regeringer bør indse, at højere udgifter til konventionelle forsvarsindkøb ikke vil skabe konkurrencedygtige militære kapaciteter, hvis det underliggende industrielle økosystem ikke kan levere moderne systemer i skala og tempo.

Erfaringerne fra krigen i Ukraine bekræfter dette. Kommercielle droner, tilpasset militære formål og fremstillet via forbrugerelektronikkens værdikæde, har vist sig militært langt mere effektive end dyre, traditionelle systemer designet i 1990’erne. Det anslås, at droner står for op til 70 procent af tabene i Ukraine. Vestlige regeringer må derfor erkende, at sikkerhed i det 21. århundrede ikke blot handler om at øge forsvarsbudgetternes andel af BNP, men om at opretholde industriel konkurrenceevne på tværs af elektrificerede systemer.

Dette indebærer diversificering af forsyningskæder væk fra potentielle modstandere samt opbygning

af teknologisk suverænitet i kritiske sektorer – samtidig med at de finanspolitiske begrænsninger fra aldrende befolkninger og gældsbyrder håndteres. Vesten står dermed over for en strategisk udfordring, der rækker ud over traditionelle finanspolitiske debatter og ind i en reel systemtransformation. Kinas systematiske elektrificering gennem tre årtier har skabt geopolitiske fordele, som ikke kan imødegås gennem øgede forsvarsudgifter alene.

Bredere investeringsmuligheder

EU’s NATO-medlemmer brugte i 2024 €327 mia., svarende til ca. 1,9 pct. af BNP på forsvar. Forudsat en årlig nominelt BNP-vækst på 3 pct. og et forsvarsforbrug på 3,5 pct. af BNP i 2035, svarer det samlet set til €830 mia. eller en årlig vækstrate på 9 pct. Allokeringen på 1,5 pct. til bredere forsvarsrelaterede områder bringer nye investeringsmuligheder – et område, som investorer efter vores vurdering endnu ikke har fuld fokus på. Denne andel er tiltænkt forsvarsrelateret infrastruktur, robusthed i energinet, distributionsnet, beskyttelse af kritisk infrastruktur (herunder cybersikkerhed) samt militære mobilitetskorridorer.

Europas (ligesom USA) forældede transmissions- og distributionsnet er den største flaskehals for udbygningen af vedvarende energi i Europa. Samtidig er moderne forsvar stærkt afhængigt af energi, især elektricitet. Fra datadrevne kommandosystemer til energikrævende AI-datacentre afhænger militær effektivitet i dag af stabil og cybersikker strømforsyning. Med dette for øje kræver NATO nu, at 1,5 pct. af BNP allokeres til civilt beredskab og kritisk infrastruktur, herunder energinet. Ifølge Bernstein er investeringerne i elnet i de fire største europæiske lande steget med ca.

5 Exclusive: Trump transition team plans sweeping rollback of Biden EV, emissions policies | Reuters

80 pct. de seneste fem år. Europa anvender i dag omkring €63 mia. årligt på elnettet, heraf €28 mia. til transmission og €35 mia. til distribution. Selv før den nye 1,5 pct.-allokering forventede Bernstein, at disse udgifter ville mere end fordobles frem mod 2030.

Nedbruddet af elnettet på Den Iberiske Halvø i april 2025 demonstrerede, hvordan en høj andel af vedvarende energi uden et robust energinet kan resultere i omfattende strømafbrydelser. EU's handlingsplan for elnettet fra 2023 og den kommende "European Grids Package" skal forenkle godkendelsesprocesser, tilskynde større investeringer og finansiere €584 mia. i opgraderinger i dette årti.

I september 2025 analyserede Goldman Sachs⁶ den langsigtede udbuds- og efterspørgselsbalance på

de europæiske el-markeder og konkluderede, at den regulerede infrastruktur for forsyningsselskaber (RAB) vil vokse med ca. 15 pct. årligt i overskuelig fremtid. Dette vil især gavne regulerede selskaber som SSE, E.ON og Iberdrola.

Elektrificeringen skaber samtidigt attraktive investeringsmuligheder på tværs af flere sektorer. Inden for elproduktion tiltrækker vedvarende energikilder størstedelen af investeringerne, men en stigende erkendelse af, at vedvarende energi ikke alene kan sikre stabil og billig strøm, vil skabe behov for gasbaseret elproduktion og kernekraft. Transmissions- og distributionskapacitet forventes at skulle øges markant, hvilket vil gavne markedsledere som ABB, Siemens Energy og Schneider Electric, samt de ledende globale kabelproducenter Nexans, Prysmian og NKT. Disse virksomheder leverer løsninger fra højspændings-

6 Goldman Sachs Research - Marquee

Figur 5

Samlet adresserbart marked (mia. EUR)

	2024	2030	Årlig gns. vækst
EU NATO kerneforsvar (3,0% af BNP i 2030)	326	650	12%
Forsvarsrelateret infrastruktur (1.5%)	0	325	Ny dampkapacitet
Transmission & Distribution, globalt	333	730	14%
heraf EU	63	140	14%
Elkapacitet til generativ AI	31	155	31%
Lav- og mellemspænding inkl. datacentre	169	264	8%

Kilde: CWW, Bernstein, Redburn Atlantic, September 2025

“

De samlede investeringer i energiinfrastruktur skal stige til €3.000 mia. i løbet af det kommende årti for at rette op på historisk underinvestering og imødekomme den forventede vækst i efterspørgslen.

transmission til automatisering af distributionsnettet.

Siemens Smart Infrastructure fokuserer på grænsefladen mellem elnettet og slutbrugerne i bygninger og industrifaciliteter. Siemens er en central aktør inden for lavspændingsudstyr og er samtidig aktiv i højvækstsektorer som datacentre og energilagring. Tilsvarende laver Schneider Electric løsninger for datacentre og fokuserer på energistyring og digital transformation af el-infrastrukturen. Efterhånden som industriproduktionen i Europa vokser, vil selskaber inden for elektriske industrielle systemer opleve betydelig vækst. Dette f.eks. inden for bygningsautomatisering og elektrificering af fabrikker samt løsninger, der gør elnettet mere intelligent.

De samlede investeringer i energiinfrastruktur skal stige til €3.000 mia. i løbet af det kommende årti for at rette op på historisk underinvestering og imødekomme den forventede vækst i efterspørgslen. Vores konklusion er, at Europas nye forsvarsfokus udløser to investerings-“supercykluser”: Forsvarsindkøb forventes at skulle mere end fordobles frem til 2030, en årlig vækstrate på ca. 12 pct.

Investeringerne i el-infrastruktur, energilagring, mobilitet, cybersikkerhed og energi-elektronik vil vokse med 10–30 pct. årligt afhængigt af segment. Figur 5 på side 10 viser, at markedet for elektrificering vil overstige udgifter til den historiske oprustning og åbne afsætningsmarkeder, der kan måles i billioner euro, hvilket giver investorer bredere og større vækstmuligheder end ved bare at kigge på de traditionelle forsvarsgiganter.

Konklusion

Europas løfte om at afsætte 5% af BNP til sikkerhed er historisk. Overgangen fra finanspolitisk tilbageholdenhed til vækst gennem investeringer i infrastruktur og forsvar markerer et paradigmeskift med vidtrækkende betydning for både økonomisk udvikling og aktiemarkedernes muligheder. Den mere ekspansive finanspolitik, velkendte multiplikatoreffekter samt en strategisk industriel omstilling og attraktive værdiansættelser på de europæiske markeder giver europæiske aktier en enestående chance for første gang siden 2000’erne at udfordre amerikanske aktiers udsigter samtidig med at kontinentets langsigtede konkurrenceevne og sikkerhed sikres.

Investeringsforeningen
C WorldWide

Dampfærgevej 26
2100 København

Tel.: +45 35 46 35 00

Web: cww.dk

Mail: cww@cww.dk

Dette er markedsføringsmateriale. Denne publikation er udarbejdet af C WorldWide Asset Management Fondsmæglerselskab A/S (CWW AM). CWW AM er et dansk registreret selskab med adresse på Dampfærgevej 26, 2100 København, Danmark, med CVR-nummer 78420510. CWW AM er porteføljeforvalter for Investeringsforeningen C WorldWide. Publikationen er alene ment som generel information og udgør ikke et tilbud eller en opfordring til at gøre tilbud, ligesom den ikke skal betragtes som investeringsrådgivning eller som investeringsanalyse. De tilkendegivne holdninger er alene gældende på datoen for publikationen. Publikationen er udarbejdet på baggrund af kilder, som CWW AM anser for at være pålidelige. Alle rimelige forholdsregler er taget for at sikre informationens korrekthed og nøjagtighed. Dog garanteres korrekthed og nøjagtighed ikke, og CWW AM påtager sig intet ansvar for eventuelle fejl eller udeladelser. Alle tal er baseret på historiske afkast. Historiske afkast er ingen indikation for fremtidigt afkast. Afkast kan stige eller falde som følge af udsving i valutakurserne. Publikationen må ikke reproducere eller distribueres, hverken helt eller delvist, uden forudgående skriftlig tilladelse fra CWW AM. Der henvises til prospektet for Investeringsforeningen C WorldWide og dokumentet med central information, inden der træffes en endelig investeringsbeslutning. Dokumenterne kan, sammen med et sammendrag af investorrettigheder, findes på cww.dk.